

De beste stuurli staan aan wal!

Omdat iedereen op school heeft gezeten, heeft ook iedereen een mening over het (lees)onderwijs; het is net voetbal, ook daar staan de beste stuurli aan wal. Op het schoolplein en tijdens verjaardagen praten ouders van schoolgaande kinderen, als zogenaamde deskundigen, over het onderwijs dat volgens hen niet deugt. Vol overtuiging vertellen zij wat er op school en in de klas anders en beter zou moeten; vol overtuiging vertellen zij waarom de methodiek die de leerkracht hanteert voor hun kind niet werkt. Om de relatie met deze ouders en de gezelligheid van zo'n verjaardag niet te verstoren, laat ik al deze prietpraat, die als wijsheden worden verspreid, vaak van me afglijden. Maar, soms wordt het me te gortig en explodeer ik (zoals nu) in een column.

Dus, beste ouders, ik leg het nog een keer uit. Het leraarschap is een vak waar leerkrachten voor worden opgeleid en bijgeschoold. Het is een vak waarin leerkrachten hun pedagogisch en didactisch handelen baseren op kennis en ervaring over ontwikkeling en leren. Activiteiten die in de klas uitgevoerd worden zijn gebaseerd op leerlijnen, leerdoelen en op bewezen en proefondervindelijke vakdidactieken. Die komen niet zomaar uit de lucht vallen en gaan niet uit van toevallige trends of van goed klinkende borrelpraat. Veel van deze praatjes zijn niet waar. Ik zal u een paar voorbeelden geven.

Het is niet bewezen dat:

- kinderen de code van het leren lezen zelf kunnen breken;
- leren lezen pas in groep 3 start (of zou moeten starten) en dat je kleuters daar vooral niet mee lastig moet vallen;
- dyslexie met sensomotorische trainingen of breinstimulerende methodieken te genezen is;
- kinderen met leesproblemen laatbloeiers zijn en hun probleem wel overgroeien;
- je zwakke lezers niet moet 'pushen' om meer te gaan lezen, dat zou demotiverend zijn en uiteindelijk ten koste gaan van hun leesplezier;

- kinderen heel goed in staat zijn om hun eigen leesontwikkeling te bepalen;
- zwakke lezers een andere aanpak nodig hebben dan gemiddelde en goede lezers, omdat hun leerstijl anders zou zijn;
- leren lezen op de basisschool plaatsvindt en niet meer (onderhouden hoeft te worden) op de middelbare school;
- voorlezen voor de ontwikkeling van jonge kinderen van belang is en niet meer voor het oudere kind;
- .....

Ik word niet alleen boos als ik dit rijtje met onwaarheden zie, maar voel vooral frustratie. Met name omdat deze beweringen belemmerend werken voor kinderen bij wie het leren lezen niet vanzelf gaat. En juist die kinderen hebben goede begeleiding van de leerkracht en het liefst ook van u als ouder nodig (door regelmatig voor te lezen of samen te lezen). Daarom, 'goedbedoelende' ouder, vertrouw op het vakmanschap van de leerkracht en de kennis die er is over goed leesonderwijs. Het zou namelijk onverantwoord zijn als leerkrachten hun handelen baseren op verjaardagpraatjes. Het is onaanvaardbaar om lukraak te experimenteren met kinderen die (moeite hebben met) leren lezen. Dat is niet alleen onacceptabel voor (uw) kind(eren) op de basisschool, maar zeker ook risicovol voor zijn of haar schoolloopbaan en toekomstige rol in onze maatschappij.

Laat het op verjaardagen dan maar over voetbal gaan, dat is in ieder geval een stuk minder risicovol voor de leesontwikkeling van uw kind(eren).

Mirjam Snel